

РЕШЕНИЕ

№ 6298

гр. София, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 27.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **6631** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145– 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е след постановено Решение №7433/06.07.2023г., по адм. дело №11934/2022г. на Върховния административен съд на Р България /ВАС/, Първо отделение, с което е отменено Решение № 5443 от 14.09.2022 г., по адм. д. № 2178 по описа на Административен съд София – град за 2022 г., и е върнато делото за ново разглеждане от друг състав на Административен съд София– град, при съобразяване на указанията, дадени в мотивите на решението. Делото е по жалба на „КРИС-МАРТ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление- [населено място], 1231, р-н „В.“,[жк], [жилищен адрес] вх. “Б“, ет. 7, ап. 35, представлявано от В. М. Г. - управител и със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 8, чрез адвокат С. Ц. срещу Решение № РЗМ 5800-179/32-31700/28.01.2022 г. на Директора на Териториална дирекция Митница С., издадено във връзка с М. MRN № 18BG005800H0079930/02.08.2018 г. за стока № 32 - „електрически ръкохватки с кабел за електрически тротинетки- 1 колет- 4 броя“ - код по Т. [ЕГН]; за стока № 11 по М. MRN № 18BG005800H0102990/04.10.2018 г. – домакински електрически уред за приготвяне на ориз- 1 колет - 1 брой“ - код по Т. [ЕГН]; за стока № 7 по М. MRN № 19BG005808004928R0/15.03.2019 г.- „сензорни датчици за автомобили - 1 колет - 300 броя“ - код по Т. [ЕГН].

С жалбата се релевират основания за незаконосъобразност на оспорвания

административен акт по чл. 146 от АПК– противоречие с материалноправните разпоредби, нарушение на процесуалните правила и несъответствие с целта на закона, поради което се иска отмяната му. Твърди се, че решението не е мотивирано съгласно изискванията на чл.59, ал.2, т.4 от АПК- не са изложени изчерпателно и аргументирано фактическите и правни основания за издаването на акта. Митническите органи не са разгледали и взели предвид при постановяване на оспорения административен акт всички писмени доказателства, представени от жалбоподателя, за установяване на действителната митническа стойност на стоките, което е довело до незаконосъобразността на акта. Митническата администрация била длъжна да изложи начина, по който е изчислена окончателната митническа стойност, от който да е видно, че са спазени условията, посочени в чл. 144 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447. Поддържа се, че митническата стойност на процесните стоки е формирана изцяло при спазване на чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013. В обжалваното решение не било посочено каква е средностатистическата цена, която се приема като база, за да се обоснове извод за необичайно ниски цени на стоките по декларациите. Оспорва се законосъобразността на приложения от митническите органи метод за определяне на митническата стойност на стоките по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) 952/2013. Иска се от съда отмяна на оспорвания акт. Претендират се направените по делото разноски, съгласно представен списък.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. В конкретния случай не се касаело за някакви уникални по своя характер стоки, а за стоки, с които търговската мрежа е била претърпана и не било логично твърдението, че не може да се направи сравнителен анализ. В обжалваното решение липсвали данни как е формираната единичната цена, по която са определени размерите на мито и ДДС /Решение № 141/2022 г. по адм. дело № 6277/2021 г. по описа на ВАС/. Недопустимо било митническата стойност да се определя на базата на справочник /Решение № 4410/2022 г. по описа на ВАС, по адм. дело № 8579/2021 г./ Моли за отмяна на оспорвания акт. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът– директор на ТД „Митница С.“, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Сочи наличие на две писмени доказателства, приети по делото, едното- сведение на счетоводителя, а другото- обяснение на управителя. В случая бил приложен чл. 84и от Закона за митниците, като били приети обстоятелствата, поради непредставена счетоводна отчетност. Анализът, описан в Решението не бил статистически, а сравнителен със съответна графа в първата таблица от декларация, в които са посочени декларации за сравнение. Позовава се на чл. 6 от Регламент № 952 от Митническия кодекс за обмена на информация за целия ЕС в електронен вид. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, тъй като делото се развило в едно съдебно заседание. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура не се представлява.

Административен съд София град, III отделение, 73 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане № ЗТД-5800-677/32-258388/03.09.2020 г., изменена със Заповед № ЗТД-5800-809/32-333313/13.11.2020 г. директорът на ТД Югозападна възложил проверка на дружеството „К. МАРТ ИНТЕРНESHЪЛ“ в рамките на

последващия контрол на основание чл. 48, във връзка с чл. 12, 15, 46, 47 и 51 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. и чл. 84а, ал. 1 от ЗМ. Резултатите от проверката са обективирани в Доклад № BG005800/1/17/25.01.2021 г. Митническите органи констатирани, че общият брой на всички митнически декларации (МД), подавани от дружеството жалбоподател за режим „Допускане за свободно обращение“ за проверявания период е 37. Стоките са оформяни за режим „Допускане за свободно обращение“ на BG005808 митническо бюро С. И. (13 броя МД) и BG005800 митница Столична (закрито митническо учреждение, съгласно Заповед № ЗМФ-1318 от 27.12.2018 г. на министъра на финансите, в сила от 07.01.2019 г. В кл. 14 на МД „декларатор, представител“ за всички от подаваните МД е „КРИС-МАРТ ИНТЕРНESHЪНЪЛ“ ЕООД.

На основание чл. 84г, ал. 2 от ЗМ, във връзка с чл. 84д, ал. 2 от ЗМ, на управителя на дружеството- жалбоподател е връчено „Искане № 1 за представяне на документация, даване на писмени обяснения и изготвяне на справки“. В отговор са представени писмени обяснения, в които е описано, че на 11.04.2019 г. на адреса, на който е пребивавал към посочената дата, е извършено претърсване от служители на Регионална дирекция „Гранична полиция“. При така направеното претърсване са иззети документи, преносим компютър и други електронни носители на информация, касаещи проверката в рамките на последващия контрол от Искане № 1. Жалбоподателят посочил, че не притежава копия или оригинали на документите, с уточнение, че същото претърсване било извършено и в дома на счетоводителката на „КРИС-МАРТ ИНТЕРНESHЪНЪЛ“ ЕООД, и са иззети документи и други електронни носители на информация, касаещи вноса на стоки от дружеството, както и, че не притежава никакви копия или оригинали на исканите документи.

С писмо рег. № 32-324922/05.11.2020 г., директорът на ТД Югозападна отправил искане до СРП на основание чл. 84д, ал. 3 от ЗМ за предоставяне на копия (на електронен и/или хартиен носител) на счетоводните записи, търговската, счетоводната и друга документация, имаща значение за извършване на проверката.

С Постановление пр. пр. № СП 14664/19 г. от 13.11.2020 г. (вх. № 32-341220/20.11.2020 г.) на митническите органи е предоставен достъп до явните материали по ДП № 3/2019 г. по описа на ГДГП-МВР (РДГП- Аерогари), пр. пр. № СП 14664/19 г. по описа на СРП, като при посещения на място в ГДГП, служители на отдел „Митническа дейност“ на ТД Югозападна прегледали иззетите материали на хартиен и електронен носител.

Извършена е от митническите органи проверка за съответствие и достоверност на информацията, като са съпоставени данните, отразени в митническите декларации с данните от приложените към тях документи. Осъществена е проверка и проследяване на разплащателните операции с доставчици на стоки и услуги от трети страни, както и проверка за изпълнение на четирите кумулативни условия, посочени в чл. 70, параграф 3 от (Регламент (ЕС) № 952/2013 г.), необходими за определяне на митническата стойност, основана на действително платената или подлежаща на плащане цена и извършените корекции в съответствие с чл. 71 и чл. 72 от (Регламент (ЕС) № 952/2013 г.). Тъй като, проверяваните митнически декларации са подавани в периода от 01.09.2017 г. до 31.08.2020 г., с цел преценка на точността и пълнотата на информацията в предоставените декларации, е взет предвид приложимия за този период Делегиран Регламент (ЕС) 2016/341 на Комисията от 17 декември 2015 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета

чрез преходни правила за някои разпоредби от Митническия кодекс на Съюза, за случаите, когато съответните електронни системи все още не са в действие, и за изменение на Делегиран Регламент (ЕС) 2015/2446, по отношение на формалностите за освобождаване за свободно обращение на стоките (Приложение 9, допълнения В1 и Г1), както и Регламент (ЕС) 2015/2446 от 28 юли 2015 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Митническия кодекс на Съюза (Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446) Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и Съвета за създаване на Митнически Кодекс на Съюза (Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447) (Дял II. на Приложение Б) в тази връзка.

Съгласно декларирания в кл. 43 от МД код, използваният метод за определяне на митническата стойност на внасяните стоки е чл. 70 от (Регламент (ЕС) № 952/2013 г.), който митническите органи намерили за неприложим.

Във връзка с констатациите в Доклад № BG005800/1/17/25.01.2021 г. започнало административно производство, за което дружеството е уведомено на 05.02.2021 г. с писмо № 32- 35524/02.02.2021 г., в изпълнение на изискванията на чл. 29 във връзка чл. 22, параграф 6, ал. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. В същото писмо са изложени мотивите, на които ще се основава решението. Административният орган приел, че са налице предпоставките за отхвърляне на декларираната митническа стойност и определяне на нова такава чрез способа на сравнителния анализ по данни, извадени от Системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи. Счел е, че не е доказана митническата стойност на стоките съобразно нормата на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013– договорната стойност, поради което са стигнали до извод, че в случая следва да бъде приложен алтернативен метод по чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност на стоките, а именно този по § 3- въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и търговията и глава трета „Стойност на стоките за митнически цели“ от (Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Възприето е, че новоопределената митническа стойност трябва в максимална степен да отразява реалната икономическа стойност на оценяваната стока като отчита всички елементи, които имат икономическа стойност и следва да се базира на вече приети от митническите органи стойности, за които не са и не биха възникнали съмнения, че същите представляват реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките. Със същото писмо е дадена възможност на дружеството да изрази становище и да представи документи, по реда на чл. 9, параграф 2, б. „а“ от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. В посочения 30- дневен срок не е изразено становище и нови документи не са представени.

На 28.01.2022 г. Директорът на Териториална дирекция Митница С. издал оспореното в настоящото производство Решение № РЗМ 5800-179/32-31700 от 28.01.2022 г., с което е постановено следното: 1/. нов код по Т. по посочени в решението три М., а именно за стока № 32 по М. MRN № 18BG005800H0079930/02.08.2018 г.- „електрически ръкохватки с кабел за

електрически тротинетки- 1 колет- 4 броя“- код по Т. [ЕГН]; за стока № 11 по М. MRN № 18BG005800H0102990/04.10.2018 г.- домакински електрически уред за приготвяне на ориз- 1 колет- 1 брой“- код по Т. [ЕГН]; за стока № 7 по М. MRN № 19BG005808004928R0/15.03.2019г.- „сензорни датчици за автомобили- 1 колет- 300 броя“- код по Т. [ЕГН]; 2/. нова митническа стойност на стоки по декларации /в табличен вид на стр.23-31 от решението/; 3/. размер на публични държавни вземания за мито и ДДС, както следва: мито в размер на 659 625,37лв., ДДС в размер на 1 487 298,39 лв.; 4/. определено е жалбоподателят да заплати възникналите публични държавни вземания, представляващи разликата между реално заплатените и подлежащи на плащане публични държавни вземания за мито и ДДС по М., съгл. Таблица № 6 от Решението „Държавни вземания за досъбиране“ и Таблица № 7 „ДДС за довносяне за направени разходи, невключени в данъчната основа“ общо в размер на 1 852 019,88лв., от които мито в размер на 564 750,97лв., ведно с дължимата лихва върху сумата за мито, считано от датата на възникване на задължението /М. за внос/ до датата на уведомяването с решението, както и лихва върху възникналите задължения от датата на изтичане на срока за доброволно плащане до окончателното им погасяване, ДДС в размер на 1 287 268,91 лв., ведно с дължимата лихва върху сумата за ДДС, считано от датата на възникване на задължението /М. за внос/ до датата на уведомяване с решението, както и лихва върху възникналите задължения от датата на изтичане на срока за доброволно плащане до окончателното им погасяване; 5/ Митническите учреждения, поставили стоките под режим-ТД Митница С. и МБ С. И. са задължени да предприемат действия за вземане под отчет и досъбиране на дължимите държавни вземания, както следва: ТД Митница С.- мито в размер на 448 616,52лв., ведно с дължимата лихва върху сумата за мито, считано от датата на възникване на задължението /М. за внос/ до датата на уведомяването с решението, както и лихва върху възникналите задължения от датата на изтичане на срока за доброволно плащане до окончателното им погасяване и ДДС в размер на 959 849,47 лв., ведно с дължимата лихва върху сумата за ДДС, считано от датата на възникване на задължението /М. за внос/ до датата на уведомяване с решението, както и лихва върху възникналите задължения от датата на изтичане на срока за доброволно плащане до окончателното им погасяване, МБ С.- И.- мито в размер на 116 134,45лв., ведно с дължимата лихва върху сумата за мито, считано от датата на възникване на задължението /М. за внос/ до датата на уведомяването с решението, както и лихва върху възникналите задължения от датата на изтичане на срока за доброволно плащане до окончателното им погасяване и ДДС в размер на 327 419,44 лв., ведно с дължимата лихва върху сумата за ДДС, считано от датата на възникване на задължението /М. за внос/ до датата на уведомяване с решението, както и лихва върху възникналите задължения от датата на изтичане на срока за доброволно плащане до окончателното им погасяване.

По делото са приобщени като писмени доказателства представените от ответника документите, съдържащи с административната преписка. В изпълнение на Решение №7433/06.07.2023г., по адм. дело №11934/2022г. на Върховния административен съд на Р България /ВАС/, Първо отделение, с разпореждане от 19.07.2023 г. на настоящия съдебен състав, са изискани и приети по делото в открито съдебно заседание на 27.09.2023 г. митническите декларации във връзка, с което е издадено оспореното решение, както и МД, които са послужили за определяне на нова митническа стойност.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи: Жалбата срещу оспореното Решение № РЗМ 5800-179/32-31700/28.01.2022 г. на Директора на Териториална дирекция Митница С. е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 220, ал. 1 от ЗМ от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Решението е издадено от директора на Териториална дирекция Териториална дирекция Митница С., който орган притежава качеството "митнически орган" по смисъла на член 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза. Към датата на издаване на обжалваното Решение – 28.01.2022 г., този орган е част от митническата администрация на страната, която отговаря за прилагането на митническото законодателство на ЕС. Има качеството на орган, оправомощен съгласно националното законодателство да прилага определени митнически разпоредби. В чл. 19, ал. 1 от ЗМ (редакция изм. ДВ бр. 98 от 2018 г., в сила от 07.01.2019 г.) изрично е предвидено, че решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции, а според ал. 7 на същия член „за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго“. С оспореното решение е извършена промяна на декларираните обстоятелства в митническа декларация във връзка с последваща проверка, от което възникват за дружеството жалбоподател за митническо и данъчно задължение, тъй като съгласно чл. 56 от ЗДДС начисляването на данъка при внос по чл. 16 се извършва от митническите органи, като размерът на данъка се взема под отчет по реда, определен за митническото задължение. С оглед на изложеното актът е издаден от материално и териториално компетентен административен орган в писмена форма.

Според постоянната съдебна практика на СЕС, цитирана в Решение от 15 юли 2010 г. по дело C-354/09 *Gaston Schul BV* срещу *Staatssecretaris van Financien* и Решение от 19 март 2009 г. по дело C-256/07 *Mitsui & Co. D.*, правната уредба на Съюза относно митническото остойностяване цели да

установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности.

При прилагането на методите за определяне на митническа стойност митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа, за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава. Според член 15, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, всяко лице, което участва пряко или косвено в извършването на митнически формалности или на митнически контрол, предоставя на митническите органи, по тяхно искане и в определените срокове, пълната изисквана документация и информация в подходяща форма и оказва цялото необходимо съдействие за извършването на тези формалности или контрол. На това принципно положение е основана и процедурата по чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, като се има предвид, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му- аргумент от Решение от 28 февруари 2008 г. на СЕС по дело C-263Ю6 Carboni.

При регламентиране на общата процедура във връзка с правото на изслушване, в член 8, § 1, буква „а“ от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 изрично е предвидено, че в съобщението, упоменато в член 22, параграф 6, първа алинея от Кодекса, се посочват: документите и информацията, които митническите органи възнамеряват да използват като основание за своето решение.

В случая е изискана информация от дружеството- жалбоподател, съгласно чл. 188 „б“ от М. и чл. 140, § 1 от Регламента за прилагането на кодекса, представляваща документи, касаещи вноса на стоки по процесните МД. Съгласно изложеното в доклада са налице съмнения относно декларираната стойност на стоките и документите са необходими с оглед доказването ѝ.

На основание чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския Парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, вр. чл. 8 от Делегиран регламент на Комисията (ЕС) 2015/2447 за изпълнение на Регламент (ЕС) 952/2013, дружеството-вносител е уведомено в хода на административното производство с писмо с № 32- 35524/02.02.2021 г. за мотивите, на които ще се основава решението на митническия орган по процесните митнически декларации, в това число, че има съмнение относно декларираната митническа стойност и основанията за това,

възпроизведени и в мотивите на оспорвания административен акт. Тези мотиви са пресъздадени и в оспореното решение, с което на основание чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, вр. чл. 74, § 3 от М., вр. чл. 140 и чл. 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, е отказано приемане на митническата стойност на декларираните стоки в процесните три МД, декларирани от „КРИС-МАРТ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД посочени са статистическите стойности, както и другите фактически основания от значение за извършеното увеличение на митническата стойност на посочените стоки. Правният спор по делото се свежда до това дали е налице основание да не се приеме декларираната от жалбоподателя договорна митническа стойност на стоки № 32 по М. MRN № 18BG005800H0079930/02.08.2018 г.- „електрически ръкохватки с кабел за електрически тротинетки- 1 колет- 4 броя“; стока № 11 по М. MRN № 18BG005800H0102990/04.10.2018 г.- „домакински електрически уред за приготвяне на ориз- 1 колет- 1 брой“ и за стока № 7 по М. MRN № 19BG005808004928R0/15.03.2019 г.- „сензорни датчици за автомобили - 1 колет- 300 броя“ съгласно чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и съответно в случай, че неправилно е декларирана стойността от дружеството, то законосъобразна ли е определена същата от органа по правилата на чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл. 140 и чл. 141 от Регламент (ЕС) 2015/2447 за изпълнение на Регламент (ЕС) 952/2013.

В Дял II, Глава 3 от приложимия Регламент (ЕС) № 952/2013, озаглавена ”Стойност на стоките за митнически цели”, в член 69 е предвидено, че митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74. Съгласно член 70, § 1 ”базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост”, а според § 2 ”действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

В този ред на изложение следва да се има предвид, че правила относно стойността на стоките за митнически цели, които допълват нормите на чл.

70– 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, са уредени и в Дял II, Глава 3 на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. В член 140 ”Неприемане на декларираните договорни стойности” от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 са определени подробни правила за прилагането на член 70, § 1 от Кодекса. Съгласно § 1 на член 140, ”Когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от кодекса, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация”. Според § 2, ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса. В член 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 са регламентирани вторични методи за определяне на митническата стойност, които се прилагат, когато тя не може да бъде определена по реда на чл. 70 от същия. Съгласно параграф 1, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Тълкуването на последната норма води до извод, че уредените в б. „а“– „г“ правила за определяне на митническата стойност на стоките са алтернативни и се прилагат последователно в реда, в който са изброени, до достигане на подходящ съобразно случая метод за определянето ѝ.

При тази правна рамка, митническият орган е длъжен първо да мотивира съмнението си относно декларираните митнически стойности в процесните МД и след това- да установи невъзможност стойността на стоките да се определи по договорна стойност на идентични или сходни стоки по метода на чл. 74, § 2, б „а“ МК или този по чл. 74, § 2, б „б“– б „г“ МК.

Съгласно разпоредбата на чл. 154 ГПК, във връзка с чл. 144 АПК, доказателствената тежест е на митническия орган.

В оспореното решение като мотиви за неприемането на правилата на чл. 70 е изтъкнато липсата на всякаква счетоводна отчетност, както и с невъзможност за относимост на извършени плащания, което е породило основателни съмнения, относно декларираната митническа стойност. Органът се позовава и на Решение по Дело С-291/15 на Европейския Съд- т. 38, 39, 44 и 55, в което е прието, че когато декларираната митническа стойност, основаваща се на договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки, митническите органи могат да приемат, че разликата в

цените е достатъчна, за да се обосноват съмненията за отхвърлянето на декларираната стойност, без да оспорват, нито по друг начин поставят под съмнение автентичността на фактурата и на удостоверение за извършен банков превод, представени като доказателство за действително платената цена за внесените стоки.

Действително, съгласно сочената от ответника разпоредба на чл. 84и, ал.1 ЗМ митническите органи, извършващи проверка в рамките на последващия контрол, могат да приемат за установени определените от тях елементи за облагане, както и да приемат за установено избягването на мерките на търговската политика, когато е налице едно от следните обстоятелства: 1. липсва или не е предоставена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство не дава възможност за установяване или определяне размера на дължимите публични държавни вземания, както и когато документите, необходими за установяване на дължимите публични държавни вземания и за прилагането на мерките на търговската политика, са унищожени не по установения ред; 2. необходимите документи липсват или са повредени така, че са негодни за ползване. Същевременно, по делото са налични данни, че е изета документация от дружеството и с Постановление пр. пр. № СП 14664/19 г. от 13.11.2020 г. (вх. № 32-341220/20.11.2020 г.) на митническите органи е предоставен достъп до явните материали по ДП № 3/2019 г. по описа на ГДГП-МВР (РДГП- Аерогари), пр. пр. № СП 14664/19 г. по описа на СРП, като при посещения на място в ГДГП, служители на отдел „Митническа дейност“ на ТД Югозападна прегледали изетите материали на хартиен и електронен носител. В оспорвания акт или в доклада обаче не е описано какви документи са предоставени и анализирани от митническите органи, а само е отразено, че „след преглед на представените копия на документи и даденото сведение е установено, че „КРИС МАРТ ИНТЕРНESHЪНЪЛ“ ЕООД няма налична счетоводна отчетност, както и че същата не се съхранява по изискванията на чл.42 ЗСч.“, което прави изведения извод не достатъчно аргументиран. Въпреки това, дори да се приеме, че митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70 МК, то при остойносттаването на внасяните стоки по реда на чл. 74 МК строго се следва последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2, от букви а) до буква г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Според постоянната практика на Съда на ЕС(СЕС), така предвидените критерии за определяне на митническата стойност са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено

правило, следва да се приложи следващото правило в установената поредност. Митническите органи са длъжни да посочат в решението си за установяване на размера на дължимите вносни мита причините, поради които не са приложили предвидените в членове 70 и 74, § 2, б. "а" от Регламент (ЕС) 952/2013 г. методи за определяне на митническата стойност, преди да направят извод, че се прилага следващия метод, както и да посочат данните, въз основа на които е изчислена митническата стойност на стоките, за да се позволи на заинтересованото лице да прецени обосноваването му и да реши, разполагайки с цялата необходима информация, дали има смисъл да обжалва решението. Държавите-членки, като упражняват процесуалната си автономия, трябва да уредят последиците от неизпълнението на задължението за мотивиране от страна на митническите органи /виж решението на СЕС от 9 ноември 2017 г. по дело С-46/16, т. 43, т. 44, т. 45, т. 46 и т. 47/.

В случая, в административната преписка, приобщена към доказателствения материал по делото не се съдържат доказателства, от които да се направи извод, че е спазена поредността за определяне на митническата стойност чрез преминаване към последователно прилагане на чл. 74, § 2 и §3 МК.

По отношение на чл. 74, параграф 2, буква а) от (Регламент (ЕС) № 952/2013 г.) в оспорваното решение е посочено, методът за определяне на митническа стойност, въз основа на идентични стоки е неприложим, тъй като липсва информация за приети договорни стойности на стоки, които са еднакви с внасяните стоки във всяко отношение, включително: технически характеристики, качество, авторитет, доверие и известност на стоките, произведени в същата държава, в която са произведени и декларирани стоки и допуснати за свободно обращение в същия момент или по същото време, като и недостатъчно описание на стоките в кл.6/8 МД не включва качеството на изделията, изчерпателно описание на артикулите, състава на материала и т.н., което от своя страна не позволява прилагането на метода за идентичност на стоките по смисъла на определението, посочено в чл.1, § 2, т.4 от РИ. В същия акт обаче, липсват конкретни аргументи относно неприложимостта на §2, б „а“ (договорната стойност на идентични стоки)– изложеното в тази връзка от органа не е подкрепено с никакъв анализ или описание на обстоятелствата, поради които счита, че не са налице идентични стоки от посочения вид, който е широко разпространен и употребяван.

Досежно чл.74, параграф 2, б.б) от (Регламент (ЕС) № 952/2013 г.) е посочено, че в конкретния случай метода за определяне на митническа стойност, въз основа на сходни стоки е неприложим, тъй като липсва

информация за приети договорни стойности на стоки произведени в същата държава, които въпреки че не са еднакви имат във всяко отношение имат сходни характеристики и съставни материали с декларираните стоки, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение, които са били допуснати в свободно обращение в приблизително същото време. В описанието на стоките, посочено в кл.6/8 на МД липсва изчерпателна информация за изделията, както тези подлежащи на остойностяване, така и на други, които са остойностявани в определени периоди. По отношение на § 2, б. „б“ (договорната стойност на сходни стоки) липсват мотиви относно изпълнението на критериите, на които следва да отговарят стоките, за да бъдат сходни на декларираните от вносителя. В тази връзка административният орган се е ограничил до цитиране на дефиницията на „сходни стоки“ съгласно посочената норма на чл. 74, § 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 - стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение, като сред факторите които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им съществуването на търговска марка. Липсва каквото и да е описание на стоките, предмет на тези митнически декларации– вид, материал, производител, страна на произход. Преценката за квалификацията на стоките като „сходни“ е въз основа на тяхното качество, репутацията им и съществуването на търговската марка, като в тежест на митническия орган е да докаже извършването на съпоставка между конкретните внесени стоки със „сходни“ стоки, а това не е сторено.

Относно неприложението на следващия метод в чл. 74, параграф 2, буква в) от (Регламент (ЕС) № 952/2013 г.) е посочено, че тъй като в ТД Митница С. липсва база данни за единичната цена, на която внесените стоки или внесените идентични или сходни стоки се продават на митническата територия на Съюза в състоянието, в което са внесени, по време или почти по време на внасянето на стоките от проверяваното дружество, като тази цена се намалява с разходите, свързани с допускането на стоките за свободно обращение и продажбата им при определени условия. Органът, не може да се ограничи до формално позоваване на липсата на данни. Същото е относимо и по отношение на хипотезата на чл. 74, параграф 2, буква г) от (Регламент (ЕС) № 952/2013 г.), регламентираща четвъртия вторичен метод за определяне на митническата стойност на стоките спрямо който митническите органи са

посочили, че липсва база данни за разходите за материали използвани за производство на декларираните стоки, преки и косвени разходи за труд, разходи за опаковане, разходи за производството, както и на допълнителните елементи, както и липсва информация за размера на обичайната печалба и размер на общи разходи, следователно този метод също е неприложим за остойностяване на стоките. Всъщност, в случая не са обсъдени митническите декларации на сходни стоки, с оглед прилагане на правилото на чл. 141, § 3, съгласно който „когато се установи повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, за определяне на митническата стойност на внасяните стоки се използва най- ниската от тези стойности“, което прави актът необоснован и пречатства съдебния контрол относно правилното приложение на материалноправните разпоредби. Следва да се отбележи, че съгласно чл. 141 § 5 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 „договорна стойност за стоки, произведени от различно лице, следва да се взема предвид само когато не може да се установи договорна стойност за идентични или сходни стоки, произведени от лицето, което е произвело стоките, чиято стойност се определя“. Тоест при корекция на митническата стойност приоритет има установената договорна стойност на стоки от същия производител, което в случая не е сторено от органа. Позоваването на ответника на „определен рисков праг“ също е неоснователно, тъй като липсва дефиниране на това понятие в законодателството на ЕС /Решение №141/11.01.2022 г. по адм.д. №6277/2021 г., Първо отделение. Априори, настоящата инстанция намира, че изброяването на липсващи данни е недостатъчно, без да подложи на анализ всяка една от посочените хипотези.

Позоваването на чл. 74, § 3 от Митническия кодекс също не е подложено на анализ в митническото решение, тъй като не са посочени наличните данни на митническата територия на Съюза при използването на разумни способности. Посочването на информация от митническата информационна система без други мотиви за неприемане на митническа стойност определена по реда на чл. 70 от МК, не обосновава приложение на чл.74, § 3 от МК. Административният орган се позовава „на базата на сравнителен анализ“ без изобщо да става ясно кои са анализирания данни, за какви стоки се отнасят и пр. Липсата на каквито и да е сравнителни данни, които да обосновават извода на решаващия орган относно по- ниската цена от обичайната на декларираните стоки, лишава съда от възможността да направи преценка относно законосъобразността на тези изводи. В тази връзка следва да се отбележи, че липсата на мотиви в акта е съществено нарушение на изискванията за форма и е

самостоятелно основание за неговата незаконосъобразност, тъй като пречатства възможността да се извърши преценка за сходство на стоките, чиято стойност е послужила за определяне на митническата стойност на процесните стоки, а оттам и до необоснованост на приетата от ответника нова митническа стойност на стоките.

С оглед на горното, съдът намира, че не се установи, че митническият орган законосъобразно е извършил преценка, преминавайки последователно през методите, регламентирани в чл. 74, § 2, б. "б-г" за определяне на митническата стойност, и съответно да е доказано, че единственият възможен такъв е този, визиран в чл. 74 § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013. Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по член 140 от Регламент за изпълнение ЕС 2015/2447, и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на член 22, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013, изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение.

От всичко изложено до тук, следва извода, че при установена основателност на съмненията, органът следва да спази посочената по-горе поредност при прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност и след като това не е направено, органът е постановил незаконосъобразен административен акт. В този смисъл е непротиворечивата практика ВАС – например Решение № 8179 от 06.07.2021 г. по адм. д. № 3038/2021, Решение № 7269 от 16.06.2021 г. по адм. д. № 1618/2021, Решение № 8561 от 14.07.2021 г. по адм.д. № 1620/2021, както и решения на ВАС по адм.д. №3125/2020 г. адм.д.№1200/2020г., Първо отделение и адм.д.№ 6328/2019г., Осмо отделение.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че следва оспореното решение да бъде отменено.

При този изход на делото въз основа направеното искане и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени претендираните съгласно списък и направени разноски по делото в размер на 2050 лв. /адвокатски хонорар – 2000 лв. и д.т. – 50 лв./. По отношение на възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение съдът като съобрази фактическата и правна сложност на спора, материалния интерес и заплатеният адвокатски хонорар, който е под минимума предвиден в НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, намира възражението за неоснователно.

Така мотивиран на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен

съд София-град, Трето отделение, 73- ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на „КРИС-МАРТ ИНТЕРНESHЪНЪЛ“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], седалище и адрес на управление - [населено място], 1231, р-н „В.“,[жк], [жилищен адрес] вх. “Б“, ет. 7, ап. 35, представлявано от В. М. Г. - управител и със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 8, чрез адвокат С. Ц., Решение № РЗМ 5800-179/32-31700/28.01.2022 г. на Директора на Териториална дирекция Митница С..

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „КРИС-МАРТ ИНТЕРНESHЪНЪЛ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 2050 лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14- дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: